Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΣ ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΠΑΥΣΗ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΣ

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

βιομηχανίας. Ἡ γῆ εἶναι στενή, ἀλλὰ ἀσχέτως τοῦ γεγονότος ὅτι εἶναι καὶ ἐδαφολογικῶς στενή, ἡ γῆ οἱασδήποτε χώρας ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐνῷ ἡ βιομηχανία, ἐνῷ ἡ ἐκβιομηχάνισις, συνυφασμένη μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν τεχνικὴν τῶν ἡμερῶν μας, δὲν ἔχει ὅρια.

»Ἕως χθές, πρὶν ἀναλάβῃ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ἡ βιομηχανία εἶχε βεβαίως σημειώσει βήματα οὐσιώδη, ἀλλὰ εἶχε σημειώσει βήματα μόνον καθ' ὃ μέτρον τὰ βήματα ταῦτα ἀπετέλουν συνάρτησιν τῆς περιωρισμένης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ τῶν περιωρισμένων Ἑλληνικῶν κεφαλαίων. Διὰ πρώτην φορὰν σημειοῦται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκβιομηχάνισις πανευρωπαϊκοῦ, παγκοσμίου χαρακτῆρος. (Χειροκροτήματα).

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

»Ἀγαπητοὶ συμπολῖται· εἶπε πρὸ ὀλίγου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι τὸ εἰσόδημα τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τοῦ 1955 μέχρι τοῦ ἔτους μας ἀνῆλθεν ἀπὸ 230 δολλάρια κατὰ κεφαλὴν ἐτησίως, εἰς 400 περίπου δολλάρια. Ἡ ἐξέλιξις αὐτή, ἡ ὕψωσις αὐτὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, δὲν εἶναι σύμπτωμα τῆς τύχης. Βεβαίως, οἱ ἀντίπαλοί μας λέγουν — καὶ τὸ εἶπαν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν Βουλὴν τινὲς ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως — ὅτι ἐκεῖνοι θὰ κατώρθωναν νὰ ἀνεβάσουν ἀκόμη περισσότερον — ποιὸς ξέρει μέχρι τίνος σημείου, πιθανὸν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ — τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Εἶναι αἰωνίως ἡ ἰδία ἱστορία, ἐπαναλαμβάνεται ἡ αἰωνία ἱστορία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν κληθῆ νὰ γράψουν τὴν ἱστορίαν διὰ πράξεων, ἀλλὰ τὴν γράφουν διὰ τῆς φαντασίας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι, ἂν εὑρίσκοντο εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀϊζενχάουερ τὸ 1944, θὰ ἐγονάτιζαν, μετὰ τὴν ἀπόβασιν τῶν συμμάχων εἰς τὴν Εὐρώπην, τὸν Χίτλερ αὐτοστιγμεὶ καὶ δὲν θὰ ἐχρειάζοντο τὸν χρόνον, ὁ ὁποῖος ἀπητήθη διὰ τὴν ὁριστικὴν νίκην. Τὰ πάντα εἶναι δυνατὸν νὰ λέγῃ κανεὶς ἀνευθύνως, ὅταν δὲν ἔχῃ τὴν πιθανότητα — καὶ γνωρίζῃ ὅτι δὲν θὰ τοῦ δώσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν δυνατότητα — νὰ κυβερνήσῃ. (Χειροκροτήματα).

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

»Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία μὲ ηὐξημένην πλειοψηφίαν, ὅπως τὴν ἐζήτησεν ὁ ἀρχηγός, θὰ ἀναλάβῃ μετὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἠθικὴν εὐθύνην τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας. Ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ εἶναι γνωστόν, διότι τὸ ἔχει ἤδη ἐξαγγείλει ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, τί πρόκειται νὰ πράξῃ. Καὶ ἂν δὲν τὸ ἐξήγγελλεν, ἦτο γνωστόν, διότι προέκυπτεν αὐτομάτως καὶ ὀργανικῶς ἀπὸ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐπετέλεσεν.

»Θὰ συνεχισθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας. Τὸ πενταετὲς πρόγραμμα θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον διάδοχόν του ἕνα προητοιμασμένον ἤδη δεκαετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὅπως εἶπε πρὸ ὀλίγου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πενταετοῦς προγράμματος, θὰ ἀνέλθῃ μὲ βεβαιότητα, εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ προείπῃ τις, κατὰ τὸ 1967 εἰς 500 περίπου δολλάρια κατὰ κεφαλήν.

»Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας θὰ τεθῇ ἐπὶ νέας βάσεως, ἀπὸ ἀπόψεως σχέσεων τῆς πρωτευούσης μὲ τὰς ἐπαρχίας. Εἶναι γνωστόν, διότι εἶχεν ἤδη ἀποφασισθῆ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ εἶχεν ἀποφασίσει τὴν ἵδρυσιν πέντε, προσωρινῶς, περιοχῶν βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης. Αἱ πέντε αὐταὶ περιοχαί, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάπτυξιν θὰ ἀναλάβωμεν ἀμέσως μετὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου, θὰ εἶναι, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἡ περιοχὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ περιοχὴ τῆς γενετείρας μου, τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν (ζωηρὰ χειροκροτήματα), ἡ περιοχὴ τῆς Καβάλας, ἡ περιοχὴ τοῦ Βόλου καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης. Θὰ κατορθώσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος συστηματικοῦ, ἡ Κυβέρνησις, προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἀνεστάλη ἀκριβῶς διὰ τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀνωμαλίας, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη, κατὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους μῆνας, νὰ προσελκύσῃ, μὲ κίνητρα καὶ μὲ ὡρισμένα προνόμια, τὰ κεφάλαια τὰ βιομηχανικὰ εἰς τὰς πέντε αὐτάς, περὶ τῶν ὁποίων σᾶς εἶπα καὶ σᾶς ὠνόμασα προηγουμένως, βιομηχανικὰς ζώνας. Τὸ ἐργατικὸν εἰσόδημα, κατὰ τρόπον ἀνάλογον, θὰ αὐξάνεται συνεχῶς καὶ θὰ αὐξάνεται κατὰ λόγον ἀπολύτως συνεπῆ πρὸς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ διὰ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς οὐδὲ ἡ παραμικρὰ ἐπίπτωσις εἰς τὸν τιμάριθμον ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἐκδήλωσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

»Καί, τέλος, ὅλη αὐτὴ ἡ ἀναμόρφωσις, ὄχι ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον, βάσει τοῦ δεκαετοῦς προγράμματος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἤδη πραγματοποιηθεῖσα μέχρι σήμερον, δίδει πλέον εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν, δίδει εἰς τὴν ΕΡΕ, δίδει εἰς τὴν αὐριανὴν Κυβέρνησιν Καραμανλῆ, τὸ δικαίωμα νὰ προσανατολισθῇ πλέον κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερος καὶ ἀποδοτικώτερος, ἀπὸ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν εἰς τὸ παρελθόν· νὰ προσανατολισθῇ, ὅπως ἐτόνισεν ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν παιδείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

»Ἡ Παιδεία, ὅπως εἶπε, θὰ γίνῃ ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς Πολιτείας. Ἡ Παιδεία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ τελικὸν ἰδεῶδες τῆς κοινωνίας. (Χειροκροτήματα). Τὸ περιεχόμενον τῆς Παιδείας εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ὅλα: ἡ οἰκονομία, ἡ κοινωνικὴ πολιτική, ὅλα ὑπηρετοῦν τὴν Παιδείαν, ὑπηρετοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τὴν πνευματικήν, τὴν ψυχικὴν καὶ τὴν σωματικὴν τοῦ Ἕλληνος. Ἡ Παιδεία συμπληρώνει, δικαιώνει καὶ στεγάζει ὁλόκληρον τὸ πολιτειακὸν καὶ κοινωνικὸν καθεστώς.

»Ἀγαπητοὶ συμπολῖται, προέβην εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν ἐπισήμανσιν, ἁπλῆν ἐπισήμανσιν — ὅπως προέβη, ἄλλωστε, καὶ ὁ ἀρχηγὸς — τῶν κυριωτέρων σημείων, τὰ ὁποῖα συνδέονται καὶ μὲ τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι σήμερον ἔργον καὶ μὲ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐνώπιόν μας.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ἐδημιουργήθη τὴν τελευταίαν διετίαν

»Καὶ ἤδη εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τῆς τελευταίας διετίας, περὶ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἡ τελευταία διετία.

»Ἀγαπητοὶ φίλοι· εἶπε καὶ ἐνώπιόν σας, εἶπε καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὡμίλησεν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ὅτι ἡ τελευταία διετία ὑπῆρξε διετία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα κόμμα τῆς μειοψηφίας ἐπεχείρησε νὰ κλονίσῃ τὰ βάθρα τοῦ πολιτεύματος, νὰ κλονίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ἀνακόψῃ, δι' ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν θεμιτῶν δημοκρατικῶν ἐνεργειῶν, νὰ ἀνακόψῃ τὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἠκούσατε ποία εἶναι ἡ θέσις τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ ἀρχηγὸς ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ φαινομένου. Φαινομένου ἐκβιαστικοῦ. Φαινομένου, ὡς προεῖπον, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς δημοκρατικῆς λειτουργίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀναλύσω — διότι ἔχει ἀναλυθῆ ἐπαρκῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ, εἰς ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησε — τὴν ἔκτασιν τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς καὶ χωρὶς νὰ ἐπισημάνω — διότι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ πράξω ἐνώπιον ὑμῶν, διότι παρακολουθεῖτε μὲ πλήρη ὡριμότητα σκέψεως καὶ συνειδήσεως τὴν ἐξέλιξιν — χωρὶς νὰ ἐπισημάνω κἂν τὰς βαρείας συνεπείας, τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς βάρος τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ ἡ οἱαδήποτε παράτασις αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας, θὰ ἤθελα νὰ ἐπισημάνω κάτι ἄλλο: Ἐλέχθη, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισε τὴν μεγάλην ἐκλογικὴν σταυροφορίαν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν ἐνώπιον τῆς καταπληκτικῆς καὶ τεραστίας ἐκείνης συγκεντρώσεως τῆς συμπρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὡραίας Θεσσαλονίκης, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δῆθεν, ἔδωσε τόνον ἀδιάλλακτον εἰς τὸν ἀγῶνα.

ΜΕΓΑΛΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

»Κύριοι· ὅσοι ὑπεστήριξαν, καλῇ τῇ πίστει, ἐνόμισαν ὅτι ἐδικαιοῦντο νὰ χαρακτηρίσουν ὡς μισαλλόδοξον καὶ ἀδιάλλακτον τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς ἐτήρησε, καὶ τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., καλοῦνται νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὴν συνείδησίν των καὶ μεγαλοφώνως, ποία εἶναι ἡ ἀδιαλλαξία, ποῖον εἶναι τὸ ἀδιάλλακτον ὕφος καὶ ὁ ἀδιάλλακτος τόνος, ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, συκοφαντηθεὶς ὡς δολοφόνος, συκοφαντηθεὶς ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς ἐγκλήματος, θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀνταποδώσῃ τὴν ὕβριν καὶ τὴν συκοφαντίαν καὶ δὲν τὸ ἔπραξε (ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα). Θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα ὄχι ἀδιαλλάκτως, ἀλλὰ λογικῶς καὶ δικαίως νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν συκοφαντίαν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ οὔτε αὐτὸ ἔπραξε.

»Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω, ἀξιότιμοι συμπολῖται, ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ τοῦ νομοῦ, ποὺ κατέχετε κατ' ἐξοχὴν τὸ χάρισμα τῆς ὀξυνοίας καὶ τῆς εὐθυκρισίας, τί θὰ ἔπραττεν ἕνας κοινὸς πολίτης, ἐὰν τὸν κατηγοροῦσαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Τί θὰ ἔπραττεν, ὅταν θὰ ἔβλεπεν ὅτι οἱ κατήγοροί του προχωροῦν πέραν αὐτοῦ καὶ ἐπιχειροῦν νὰ παραβιάσουν τὰς θύρας τῆς Δικαιοσύνης, προεξοφλοῦντες, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπαράδεκτος εἰς τὴν Δημοκρατίαν, τὰς ἀποφάσεις τῆς Δικαιοσύνης; Τί θὰ ἔπραττεν οἱοσδήποτε πολιτικὸς τοῦ παρελθόντος, ἐὰν εὑρίσκετο ἐνώπιον τῶν συνεχῶν ἐκβιασμῶν μιᾶς μειοψηφίας, ἡ ὁποία, χρησιμοποιοῦσα τοιαύτας ὕβρεις καὶ συκοφαντίας, θὰ ἐπεχείρει νὰ κλονίσῃ, παρὰ τὴν μειονεκτικότητά της τὴν ἀριθμητικήν, τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸ Ἔθνος, τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας; Ἡ ἀντίδρασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξεν ἀντίδρασις, ἡ ὁποία ἐκινήθη εἰς τὰ ὅρια τῆς μεγάλης πολιτικῆς συνέσεως. Ποία εἶναι ἡ ἀδιαλλαξία τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἔναντι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπέτρεψαν καὶ ἐπιτρέπουν καὶ δίδουν τὰ σχετικὰ συνθήματα, διὰ νὰ ἀκουσθοῦν ἀπὸ τὰς συγκεντρώσεις των, συγκεντρώσεις μικτάς, συγκεντρώσεις εἰς τὰς ὁποίας διασταυροῦνται ἀθεμίτως οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου μὲ τοὺς ἀντιπάλους τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ἔθνους; Ποῖα εἶναι τὰ συνθήματα, τὰ ὁποῖα δίδουν, συνθήματα τὰ ὁποῖα ἔχετε διαβάσει εἰς ἄλλας ἐφημερίδας, προκαλοῦν τὰς κραυγὰς «στὸ Γουδί», «στὸ Γουδί» καὶ τολμοῦν ὅσοι προκαλοῦν τὰς τοιαύτας κραυγάς, νὰ θεωροῦν μισαλλόδοξον, νὰ θεωροῦν φανατικόν, νὰ θεωροῦν ἐξερχόμενον ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς πολιτικῆς καὶ δημοκρατικῆς τάξεως τὸν κ. Καραμανλῆν καὶ ἡμᾶς.

»Ἀγαπητοὶ συμπολῖται· ἡ οἰκογένειά μου γνωρίζει τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς τὸ Γουδί. Ἡ πορεία πρὸς τὸ Γουδὶ εἶναι πορεία, ἡ ὁποία, ὅταν ἡ ἱστορία εἶναι ἄδικος, δὲν εἶναι διόλου ἀτιμωτική. Εἰς κάποιο εἶδος Γουδὶ εἶχον πορευθῆ ἄλλοτε καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Φωκίων καὶ ὁ Δημοσθένης.

Ἡ Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἕνωσις ἐνδιαφέρεται νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Λαὸν

ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΡΑΥΓΑΣ

»Ἀγαπητοὶ φίλοι· οἱ προκαλοῦντες τὰς κραυγὰς αὐτὰς ἔπρεπε νὰ σκεφθοῦν, ὅτι, διὰ λόγους συνδεομένους καὶ μὲ τὴν ἱερότητα τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἱερότητα τῆς ἱστορίας ἐν γένει, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνέχωνται τὰς τοιαύτας κραυγάς. Καὶ ὅμως, ὄχι μόνον τὰς ἀνέχονται, ἀλλὰ καὶ τὰς προκαλοῦν. Καὶ λυποῦμαι, διότι τὰς προκαλεῖ τὰς κραυγὰς αὐτὰς — καὶ δὲν ἐδιάβασα ποτὲ νὰ τὰς ἔχῃ σταματήσει διὰ τῆς ὡραίας καὶ πράγματι εὐγλώττου φωνῆς του. Τὰς προκαλεῖ ἀρχηγὸς κόμματος, συμπολίτης μου, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου, ὅπως γνωρίζετε ὅλοι, ἔχω τηρήσει πάντοτε τὴν στάσιν ἐκείνην, ἡ ὁποία μοῦ ἐπεβάλλετο. Στάσιν ὀφειλομένην καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα μου, ἀλλὰ ὀφειλομένην ἐπίσης εἰς τὸ γεγονὸς παλαιᾶς συνεργασίας καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τιμῶ καὶ σέβομαι πάντοτε ὅλους τοὺς πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπὶ μακρὸν δράσει εἰς τὸν τόπον, ἀσχέτως σφαλμάτων καὶ ἀσχέτως ὀλισθημάτων. (Χειροκροτήματα).

»Ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμην ποτέ, ὅτι θὰ ἐπέτρεπε καὶ θὰ ἔδιδε τὴν ἀφορμὴν καὶ εὐκαιρίαν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συγκεντροῦνται ἑκάστοτε ἐνώπιόν του — καὶ γνωρίζει ὅτι τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ ἐκείνων, ἐκ τῶν ὁποίων συγκεντροῦνται, ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων, ποὺ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἐπερνοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» κραυγάζοντες «Θάνατος στὸν Παπανδρέου». Δὲν ἐφανταζόμην ποτέ, ὅτι, ὁμιλῶν πρὸς τοιαύτας μικτὰς συγκεντρώσεις ἢ ἔστω ὁμιλῶν ἔναντι οἱασδήποτε συγκεντρώσεως, θὰ προεκάλει τοιαύτας κραυγὰς ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Καὶ γιατί ὄχι, ἂν ἡ ἱστορία ἀποφασίσῃ πάλιν νὰ ἀδικήσῃ κάποιους, ἂς ἀδικήσῃ ἐμᾶς καὶ ὄχι αὐτούς, καὶ ἂς μᾶς πάρῃ ἐμᾶς στὸ Γουδί, ἀφοῦ τὸ θέλει.

ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΩΜΕΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ

»Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν θὰ πᾶμε εἰς τὸ Γουδί. Μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ ἔργον μας ὑπὲρ τοῦ τόπου. Μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ καθῆκον μας. Μᾶς ἐνδιαφέρει, τὸν Καραμανλῆ καὶ ὅλους μας, νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν λαὸν καὶ τὸ Ἔθνος, ἔστω καὶ ἂν ὡς ἀμοιβὴ πρόκειται νὰ ἐπιφυλαχθῇ εἰς ἡμᾶς πορεία πρὸς τὸ Γουδί. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα - ἐπευφημίαι).

»Ἐπεκαλέσθην αὐτὴν τὴν τόσον ἀπρεπῆ ἐκδήλωσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τῶν συνθημάτων της προκαλεῖ ἡ Ἕνωσις Κέντρου, διὰ νὰ σᾶς δώσω, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συγκρίνετε τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον μάχεται ἐκείνη καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον μάχεται ὁ Καραμανλῆς καὶ ἡ ΕΡΕ. Ψεύδονται ὅσοι λέγουν, ὅτι εἴμεθα ἡμεῖς μισαλλόδοξοι. Ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ΕΡΕ, ἀπὸ τοῦ 1955, τὸ σύνθημα τὸ ἔδωσεν ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ἡνώθησαν Ἕλληνες πάσης πολιτικῆς προελεύσεως καὶ ἡνώθησαν διὰ νὰ δημιουργήσουν ἕνα νέον κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ συνάρτησιν καὶ ὡρισμένων κομμάτων τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν συνάρτησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ λαοῦ τοῦ 1955 ἕως 1963. Καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ΕΡΕ, αἱ ὁποῖαι διαρκῶς ἀπὸ τοῦ 1955 διευρύνονται καὶ γίνονται τόσον ἀνοικταί, ὥστε πέραν τῆς ἠθικῆς διαφανείας των, νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ σκεπάσουν, νὰ καλύψουν καὶ νὰ προστατεύσουν ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτὰς θὰ συνενωθοῦν κατὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου, μετὰ δύο ἀκριβῶς ἑβδομάδας, ἀκόμη περισσότεροι Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συνενωθῆ κατὰ τὸ 1961. (Χειροκροτήματα).

ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΕΙΝΑΙ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

»Τὰ βήματα τῆς ΕΡΕ εἶναι βήματα τῆς ἱστορίας. Τὰ βήματα τῶν ἄλλων κομμάτων δὲν ἀνήκουν, ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἡγεσίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἱστορίαν. Εἶναι βήματα, τὰ ὁποῖα γίνονται εἰς τὸ περιθώριον. Εἶναι βήματα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

»Ἡ ΕΡΕ ἤνοιξε τὸν δρόμον εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸ Ἔθνος δι' ἕνα μέλλον, τὸ ὁποῖον, ἐξασφαλιζομένης τῆς γαλήνης καὶ τῆς σταθερότητος τῆς πολιτικῆς, θὰ εἶναι μέλλον πράγματι ριζικῶς διάφορον ἀπὸ τὸ παρελθὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Θὰ εἶναι μέλλον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ὡς κύρια χαρακτηριστικὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπαλλαγὴν ὅλων μας ἀπὸ τὴν μοιρολατρικὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε νὰ μείνῃ ὅπως ἦταν.

»Τὸ μέλλον, εἰς τὸ ὁποῖον βαδίζομεν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδικήν σας θέλησιν, λαὲ τῶν Πατρῶν, λαὲ τῆς Ἀχαΐας. Τὸ μέλλον εἶναι μέλλον, τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπὸ μίαν ὁδὸν διαρκῶς διευρυνομένην, εἰς τὴν ὁποίαν ὄχι εἰς ἀόριστον μέλλον, ἀλλὰ εἰς μέλλον 5 ἢ 10 ἐτῶν, θὰ εἰσέλθουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἐργαζόμενοι, μοχθοῦντες πάντοτε, ἀλλὰ καὶ ἀμειβόμενοι καὶ αἰσθανόμενοι ὅτι ὁ μόχθος των ἀποδίδει. Τότε θὰ λείψῃ καὶ ἡ ἀνισορροπία, ἡ ὁποία ὑπάρχει σήμερον μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων. Τότε θὰ ἀποσυμφορηθῇ καὶ ἡ ὕπαιθρος καὶ ἀντὶ τῆς παθολογικῆς ἀστυφιλίας, θὰ ὑπάρξῃ ὀργανικὴ μετακίνησις τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ κέντρα τὰ βιομηχανικὰ καὶ ταυτοχρόνως θὰ ἀνακοπῇ ἡ μετανάστευσις τῶν ἐργατικῶν χειρῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

»Αὐτὴν τὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους, ἡ ὁποία θὰ συνυφανθῇ πλέον καὶ μὲ μίαν ἔντονον προώθησιν τῆς Παιδείας, αὐτὴν οἱ ἀντίπαλοί μας προσπαθοῦν νὰ ἀνακόψουν. Τὸ 1955 αἱ δαπάναι διὰ τὴν Παιδείαν ἀνήρχοντο περίπου εἰς τὰ 800 ἑκατομμύρια, αἱ δαπάναι διὰ τὴν Παιδείαν τὸ 1963 ἀνέρχονται εἰς 2.250 ἑκατομμύρια. Πάντως, ἀνεγνώρισεν ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς καὶ ἀναγνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι τὰ βήματα αὐτά, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξαν σπουδαῖα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν ἐπαρκῆ. Τώρα, ὁπότε πλέον ἐτέθησαν αἱ βάσεις, τὰς ὁποίας ἐπιχειροῦν οἱ ἀντίπαλοι μας νὰ ἀνατρέψουν, εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ Παιδεία ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς Πολιτείας.

»Ἀγαπητοὶ φίλοι· ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς συμπεράνω. Τὸ συμπέρασμά μου θὰ εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔχετε καταλήξει ὅλοι σας. Μὲ τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη καταλήξει ἡ μεγίστη καὶ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. (Χειροκροτήματα).

»Ἐνώπιόν σας ὑπάρχει τὸ δίλημμα: Θὰ ἀφεθῇ ὁ τόπος νὰ καταστραφῇ διὰ τῆς ἀναρχίας, διὰ τῆς ἀπουσίας πολιτικῆς σταθερότητος, διὰ τῶν συνεπειῶν τῶν θλιβερῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν, θὰ ἀφεθῇ, θὰ ἀφήσῃ, δηλαδή, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἀνακοπῇ ἡ πρόοδος, ἡ ὁποία σημειοῦται, καὶ νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὰς βάσεις τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἢ θὰ συντρίψῃ καὶ θὰ καταδικάσῃ τοὺς ὑπονομευτὰς καὶ ἀρνητὰς τῆς προόδου καὶ τῆς γαλήνης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρήσῃ τὸν συλλογισμὸν αὐτὸν ὡς δίλημμα. Δὲν ὑπάρχει δίλημμα, ὅταν ἡ ἀπάντησις εἶναι μία: Μεταξὺ ἀνακοπῆς τῆς προόδου, κινδύνου τοῦ πολιτεύματος, διαταραχῆς τῆς γαλήνης καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριὰ ἐξασφαλίσεως τῆς προόδου, ἑδραιώσεως τῆς γαλήνης τῆς χώρας καὶ σταθερότητος πολιτικῆς, δὲν ὑπάρχει ἐκλογή. Μία εἶναι καὶ μόνη ἡ λύσις, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτομάτως καὶ κατὰ τρόπον φυσικὸν ἄγεται ἡ συνείδησις τοῦ Ἕλληνος. Ἡ λύσις εἶναι ἡ γαλήνη, ἡ σταθερότης, ἡ ἐθνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἡ συνέχισις τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου.

»Εἶμαι βέβαιος καὶ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν τὴν ἐκφράζω μὲ βαθυτάτην πίστιν ἐπὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ ἐπὶ τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν συμπολιτῶν μου. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία πάντοτε βεβαίως παρηκολούθησε μὲ ἀρκετὴν δύναμιν τὴν προσπάθειαν τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ καὶ ὅλων μας, αὐτὴν τὴν φορὰν εἶμαι βέβαιος, ὅτι μὲ πολὺ μεγαλυτέραν πλειοψηφίαν θὰ ἀποφασίσῃ νὰ στερεώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἔθνους νὰ προχωρήσῃ, τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐνσαρκώνεται εἰς ὅλους σας. Νὰ μὴν ἀφήσῃ τοὺς ἀρνητὰς τῆς προόδου νὰ καταστρέψουν τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον.

»Σᾶς καλῶ, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἔργου τοῦ ὁποίου ἡ συνέχισις εἶναι ἤδη ἐξησφαλισμένη, διὰ τῆς θελήσεως τῆς ἰδικῆς σας. Σᾶς καλῶ νὰ ἀναφωνήσετε μαζί μου:

—Ζήτω ὁ πρωτεργάτης τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς. (Χειροκροτήματα).

—Ζήτω ἡ ΕΡΕ.

—Ζήτω ὁ ὑπερήφανος καὶ προοδευτικὸς καὶ ἄξιος μεγάλης ἀγωγῆς καὶ ὑποστηρίξεως λαὸς τῆς γενετείρας μου, τῶν Πατρῶν. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

—Ζήτω ὁ λαὸς ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ.

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς».

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ ἐπιφανοῦς συμπολίτου ἐκάλυψαν ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Εὐθὺς μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ περὶ ὥραν 7.30' μ. μ., ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Καραμανλῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου, τῶν ὑποψηφίων τῆς ΕΡΕ τοῦ νομοῦ, παραγόντων τοῦ κόμματος καὶ ὑπὸ τὴν ἰαχὴν τῆς τεραστίας συγκεντρώσεως «Ζήτω ὁ ἡγέτης τοῦ Ἔθνους», ἀνεχώρησε, μέσῳ Ρίου - Ἀντιρρίου, εἰς Μεσολόγγιον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ

Ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. Νομοῦ Ἀχαΐας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. Νομοῦ Ἀχαΐας

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΚΘΕΙΑΖΕΙ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

ΡΩΜΗ (Ἰδιαιτ. ὑπηρεσία).— Ἡ τουριστικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ συνεχὴς, πρὸς αὐτὴν αὐξανομένη κίνησις, ἀποτελοῦν τὸ θέμα διαφόρων δημοσιευμάτων τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου.

Ἡ «Τζιορνάλε ντ' Ἰτάλια» ἀφιέρωσεν ἀνταπόκρισίν της ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸ τουριστικὸν συγκρότημα Λαγονησίου, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ὡς «ὑπέροχον συγκρότημα, ἐξωπλισμένον μὲ ὅλας τὰς συγχρόνους ἀνέσεις καὶ ἱκανὸν νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς τουρίστας κάθε δυνατὴν ἄνεσιν». Ἐν συνεχείᾳ, ἡ ἐφημερὶς ὑπογραμμίζει τὴν ἐξαίρετον φιλοξενίαν τῶν Ἑλλήνων, τὴν καλὴν ἑλληνικὴν κουζίναν, τὰ θαυμάσια ἑλληνικὰ κρασιὰ καὶ τὰς πάντοτε λογικὰς τιμάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι κάποτε χαμηλότεραι τῶν τιμῶν τῆς Ἰταλίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ «Νατσιώνε» τονίζει ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς τοῦ ἀθρόου τουριστικοῦ ρεύματος πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀναφέρει τὸ περιστατικὸν ὅτι αἱ διάφοροι ναυτιλιακαὶ ἑταιρεῖαι, παρ' ὅλας τὰς ὑπ' αὐτῶν καταβληθείσας προσπαθείας, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήσουν ἀνέτως τοὺς τουρίστας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸ Μπρίντεζι κατευθύνονται πρὸς τὴν Ἑλλάδα. «Ἐπύκνωσαν - γράφει - τὰ δρομολόγιά των, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τουριστῶν, οἱ ὁποῖοι σχηματίζουν οὐρὰν διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς Ἑλλάδα». Ἡ νῆσος Μύκονος ὑπῆρξε τὸ θέμα εἰδικῆς ἀνταποκρίσεως τῆς ἐφημερίδος «Βότσε Ρεπουμπλικάνα». Ἡ ἀνταπόκρισις ἀποτελεῖ ἀληθῆ ὕμνον διὰ τὴν ἑλληνικὴν νῆσον καὶ καταλήγει: Ἡ Μύκονος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄλλους τόπους παραθερισμοῦ «τῆς μόδας», διατηρεῖ ἀνέπαφα τὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς νήσου ψαράδων, προσφέρουσα εἰς τοὺς τουρίστας, μὲ τὰ ὡραῖα, σύγχρονα καὶ καλῶς διατηρούμενα ξενοδοχεῖα της, τὴν ἐκλεκτὴν κουζίναν τῶν ἑστιατορίων της καὶ τὸν ἀρωματικόν της οἶνον, ἁπλούστατον τρόπον ζωῆς, ἥσυχον, ἐντὸς ἑνὸς ἐξαισίου καὶ μαγευτικοῦ περιβάλλοντος φυσικῶν καλλονῶν».

Τὸ περιοδικὸν «Κολλαμποραζιόνε» εἰς ἄρθρον του γράφει: «Αἱ Ἀθῆναι εἶναι μία τελείως σύγχρονος πρωτεύουσα, ὁ πληθυσμὸς τῆς ὁποίας ἀνέρχεται εἰς δύο περίπου ἑκατομμύρια, γεμάτη ζωήν, μὲ ἤπιο κλῖμα, ἀπαράμιλλον οὐρανὸν καὶ μὲ ἐγκαρδίους, φιλόξενους καὶ αὐθορμήτους κατοίκους».

Ἡ ἐφημερὶς «Γκατζεττίνο ντὲλ Ἰόνιο» ἐγκωμιάζει τὴν ὑπέροχον ζωτικότητα καὶ ἱκανότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ ἀναλάβῃ ὕστερα ἀπὸ τόσας περιπετείας. Περαιτέρω ὑποστηρίζει ὅτι ὄντως ὑπάρχει «ἑλληνικὸν θαῦμα» καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον περισσότερον ἐμφανῆ ἀπὸ ὅ,τι ἀνέμενε κανείς. Καὶ τοῦτο - τονίζει - παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤρχισε χρονολογικῶς τὴν ἀνάπτυξίν της πολὺ ἀργότερον ἀπὸ ἄλλα κράτη. «Τὸ «Ἑλληνικὸν θαῦμα» - καταλήγει - ὀφείλεται ὄχι τόσον εἰς τὰς πλουτοπαραγωγικὰς πηγὰς καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ὅσον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εὗρεν εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις τὴν ὤθησιν νὰ ἀτενίσῃ μὲ πίστιν καὶ ἐμπιστοσύνην τὸ μέλλον».

Ἡ ἐφημερὶς «Ρόμα» ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον σελίδα της εἰς διαφόρου εἴδους πληροφορίας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ προσθέτει: «Διὰ τοῦ ἀπιστεύτως ἀναπτυσσομένου εἰς Ἑλλάδα τουρισμοῦ αἱ Ἀθῆναι ἤλλαξαν, κατέστησαν σύγχρονος πόλις».

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΒΕΒΑΙΑ Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΖΥΡΙΧΗ.— Ἡ ἐφημερὶς «Νόϋε Τσύρχερ Τσάϊτουγκ» δημοσιεύει νέαν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταπόκρισιν τοῦ κ. Μάϊερ, σχετικὴν μὲ τὰς ἐκλογὰς ἐν Ἑλλάδι.

«Τὰ μέτρα, γράφει, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐκτεταμένα. Ἀλλὰ τὰ μέτρα αὐτὰ δύνανται νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Τοῦτο δέ, διότι ἐκφράζουν μίαν δημοσίαν δυσπιστίαν πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα δέχονται ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην κρατικὴν ἐξουσίαν τὴν σφραγῖδα τῆς δυσπιστίας. Ἰδιαιτέρως, δύναταί τις νὰ διερωτηθῇ ποίαν ἔννοιαν ἔχει ἡ πρακτικὴ ἐξουδετέρωσις τῶν ΤΕΑ, τῶν ὁποίων προορισμὸς εἶναι ἡ προστασία τοῦ Κράτους ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἐπιβουλῆς».

ΒΗΡΥΤΤΟΣ.— Ἡ ἐφημερὶς «Τριμποῦνα», ἡ ὁποία ἐκδίδεται εἰς Τὲλ Ἀβίβ, ἀσχολουμένη μὲ τὰς Ἑλληνικὰς ἐκλογάς, πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Καραμανλῆ, τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει ὡς τὸν «πλέον διακεκριμένον Ἕλληνα πολιτικὸν ἄνδρα».

«Ὁ κ. Καραμανλῆς, προσθέτει, ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐπέστρεψεν ἐκ Ζυρίχης, ὡς «ἐθνικὸς ἥρως», οἱ δὲ συνεργάται του εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ἡ ΕΡΕ θὰ συγκεντρώσῃ πολὺ περισσοτέρας ψήφους ἀπὸ τὸ 1961».

ΒΟΝΝΗ.— Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς «Στουτγάρδης» δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται, ὅτι ἀπεσαφηνίσθη ἡ συγκεχυμένη πολιτικὴ κατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν της ἀπὸ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν.

Περαιτέρω τονίζει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπολογίζει εἰς τὴν νίκην τοῦ κ. Καραμανλῆ, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ βεβαίαν.

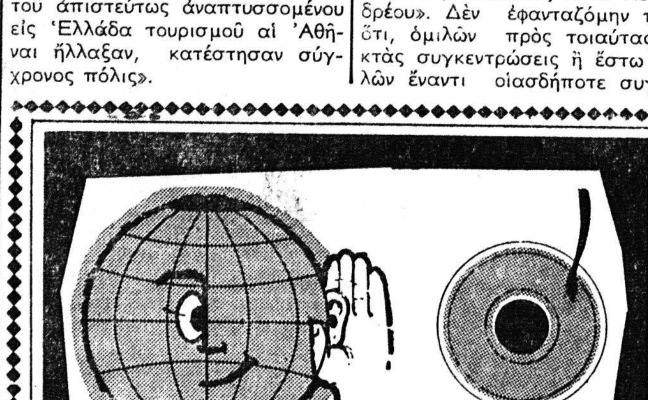

GLORIPHON
αγγλικα
Τὸ Ἰνστιτοῦτον Γλωσσῶν τοῦ Μονάχου θὰ σᾶς διδάξῃ τέλεια ΑΓΓΛΙΚΑ μὲ ἕνα δίσκο 33 στροφῶν ὑψηλῆς πιστότητος καὶ ἕνα βιβλίο πολυτελείας στὴν τιμὴ τῶν 30 δραχμῶν κάθε 15 ἡμέρες ἀπὸ τὰ κεντρικὰ περίπτερα.
Κολοκοτρώνη 11 τηλ. 232.969 Τ.Τ. 125
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ
"ΓΩΝΙΑ του ΒΙΒΛΙΟΥ"

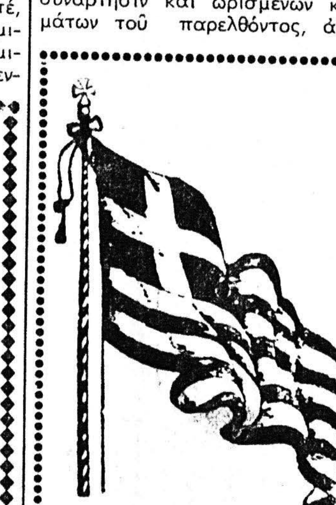

ΣΗΜΑΙΕΣ
ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΣΗΜΑΙΕΣ
ΞΗΡΑΣ & ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΛΑΒΑΡΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΗΜΑΙΟΣΤΟΛΙΣΜΟΥ
καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν
ΣΗΜΑΙΑΝ
Ζητήσατέ μας προϋπολογισμὸν θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν ἀμέσως μὲ τὰς καλλιτέρας τιμὰς
ΑΝΔΡ. ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 68
(Ἔναντι Εὐαγγελιστρίας)
Τηλ. 36-07 — ΠΑΤΡΑΙ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ 14-14-14
Κατάλληλα διὰ δένδρα καὶ ὅλα τὰ κηπευτικὰ
ΘΕΙΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ
ΤΡΙΦΥΛΛΟΣΠΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΙΑΣ ΜΟΝΟΕΤΗΣ
ΤΡΙΦΥΛΛΟΣΠΟΡΟΣ ΠΟΛΥΕΤΗΣ
ΜΠΙΖΙΑ ΣΠΟΡΑΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΚΟΥΚΙΑ ΧΙΟΥ ΠΡΩΙΜΑ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΠΟΛΤΟΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5. ΤΗΛ. 58-94 — ΠΑΤΡΑΙ

ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ
Sirene
ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ
μὲ τὰ περισσότερα πλεονεκτήματα

Τὸ Ἐπιστημονικὸ Ἰνστιτοῦτο Αἰσθητικῆς
ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
σᾶς προσκαλεῖ
στὶς 21 καὶ 22 Ὀκτωβρίου (Δευτέρα καὶ Τρίτη 9-1,50 καὶ 5-8 μ.μ.) στὸ κατάστημα καλλυντικῶν
ΘΕΟΔ. ΜΑΡΣΕΛΟΥ
ὁδὸς Μαιζῶνος 48
στὶς 23 καὶ 24 Ὀκτωβρίου (Τετάρτη καὶ Πέμπτη 9-1,50 καὶ 5-8 μ.μ.) στὸ κατάστημα καλλυντικῶν
ΝΙΚ. ΠΕΛΕΚΟΥΔΑ
καὶ στὶς 25 καὶ 26 Ὀκτωβρίου Παρασκευὴ καὶ Σάββατο 9-1,50 καὶ 5-8 στὸ κατάστημα καλλυντικῶν
ΑΛΕΞ. ΓΚΟΦΑ
ὅπου ἡ αἰσθητικὸς τοῦ Ἰνστιτούτου θὰ σᾶς δώσῃ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ συμβουλὲς γιὰ τὴ σωστὴ περιποίησι Προσώπου καὶ Σώματος καὶ θὰ σᾶς διδάξῃ τὸ νέο μακιγιάζ.